

Frälsarkransen: Den tysta

Bidrag från Martin Lönnebo
2010-05-25
Senast uppdaterad 2010-05-25

Den tysta

"Den begrundande frälsarkransen" kräver uppmärksamhet både på bokens text och på radbandets pärlor. Det finns då risk för en viss splittring i sinnet, om man inte samlar sig ordentligt. Men man kan be Frälsarkransen på ett mycket annorlunda sätt, utan möda och med uppmärksamhet på ett enda, nämligen på NÄRVARON av det gudomliga, barmhärtiga seendet. Det är "Den tysta frälsarkransens" hemlighet.

Det är pärlor för tystnaden, även tankens och fantasiens, och för tankens och tungans aktivitet. Tystnaden är sålunda alltid viktig, och ju närmare du kommer dina egna djup och Gud, desto mer föredrar du tystnaden, för du närmar dig nu det utsägliga. Denna Frälsarkrans är därför helt helgad tystnaden. Låt pärlorna sakta rinna mellan dina fingrar. Gör dig inga bekymmer. Du har nu lärt dig de runda pärlornas budskap. Stanna därför en stund vid varje pärla, men gör dig ingen möda att erinra dig texten. När du exempelvis kommer till den första vita pärlan, så vet du att du är i Betlehem i den heliga och eviga födelsens grotta. Nöj dig med att bara vara där tillsammans med den heliga familjen och kyrkan genom alla tider. Det är ett bra sätt att överlämna sig och bli som ett nyfött barn. Du får börja på nytt, åter och åter.

Nöj dig med kärleksfull uppmärksamhet. Det är en välsignad form av bön. Detta kommer att påverka dig på djupet. Du vänjer dig vid att se på skapelsen och alla dess djur och växter, medmänniskorna, livets händelser och dig själv med kärleksfull uppmärksamhet. Det är ett gudomligt sätt att se. Och ju mer du tänker på den gudomliga närvaron, desto mer kommer du själv att vara närvarande, både i dina egna djup och i den yttre verkligheten. Däremot kommer du att bli allt mer frånvarande i skenets värld. Det är befrielse.